

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 03-06-2021
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPBHK
Sagsnr.: 2108205
Dok. nr.: 1765291

Folketingets Sundhedsudvalg har den 22. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 1159 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 1159:

”Hvad er ministerens holdning til at kontrollen i forhold til ydeshonorar på sundhedsområdet er så mangelfuldt, som det fremgår af artiklen <https://www.tv2fyn.dk/fyn/efter-historisk-svindelsag-kontrol-af-laeger-er-ikke-god-nok?>”

Svar:

Sundhedsministeriet har indhentet bidrag fra Danske Regioner til besvarelsen af spørgsmålet. Danske Regioner oplyser følgende:

”Honorarsystemerne på praksisområderne – dvs. ikke bare praktiserende læger men også fx praktiserende speciallæger, fysioterapeuter og psykologer - indebærer, at der betales for de konkrete ydelser, som de enkelte behandlere (ydere) giver borgerne. Det være sig konsultationer, email-svar, konkrete behandlingsydelser, laboratorieundersøgelser mv. Som yder er man forpligtet til at leve op til den indgåede overenskomst - herunder også bestemmelserne om, hvad man kan tage honorar for. Der er således grundlæggende tale om et tillidsbaseret system, hvor det forventes, at yderen lever op til den overenskomst, som man har tilsluttet sig og forpligtet sig til at praktisere efter, herunder også at man følger de afregningsregler og regler for anvendelse af de forskellige ydelser, som overenskomsterne beskriver.

Som det således også tidligere er bemærket af Rigsrevisionen er der tale om et system, som er baseret på tillid til, at yderne indberetter de ydelser, der er givet, og regionerne kan ikke kontrollere, om udbetalingen af honorar til yderne modsvarer den ydelse, borgeren har modtaget.

Den samlede årlige mængde regninger på praksisområdet er meget stor. Der sendes årligt regninger til regionerne for ca. 125 mio. ydelser, hvoraf de praktiserende læger alene tegner sig for ca. 70 mio. ydelser. Regionernes muligheder for at kontrollere hver eneste ydelsesafregning, inden der bliver udbetalt honorar, skal ses i lyset af dette meget store regningsomfang.

Der er desuden lovgivningsmæssige rammer for, hvilke data regionerne må bruge i regningskontrolmæssigt øjemed. Eksempelvis må data indsamlet til kvalitetsudviklingsformål ikke bruges til kontrol, og regionerne har heller ikke data til rådighed om årsagerne til, at man som borger henvender sig til en behandler.

Når regionerne har mistanke om, at der ikke er afregnet korrekt, er regionernes mulighed for at få yderligere dokumentation for afregnede ydelser både vanskeligt og omstændigt. Det baserer sig primært på, at den praktiserende læge er villig til at samarbejde, og at regionerne administrativt gennemgår hver eneste afregning med lægen.

Oftest vil regionen vælge at anmode om journaloplysninger, som dokumentation for at en behandling er fundet sted. Den praktiserende læge er dog ikke forpligtet til at udlevere journaloplysninger, selvom regionerne har hjemmel til at kunne se patienters helbredsoplysningerne i henhold til sundhedslovens § 43, stk. 2. Danske Regioner er bekendt med, at Praktiserende Lægers Organisation anbefaler deres medlemmer at udarbejde en overordnet redegørelse fremfor at udlevere journaloplysninger i kontroløjemed.

Når en region vurderer, at der i en periode ikke er udbetalt korrekt honorar til en praktiserende læge, vil de som udgangspunkt rejse et tilbagebetalingskrav. Men hvis den praktiserende læge ikke er enig med regionen i, at der er tale om fejlagtig afregning, følger det af en opmandskendelse, at spørgsmålet kun kan afgøres ved at blive bragt op i det paritetiske samarbejdssystem, hvor Praktiserende Lægers Organisation skal være med til at godkende tilbagebetalingskravet.

I langt de fleste sager vil det betyde, at regionen skal fremlægge dokumentation for, at hver eneste afregning er forkert. I store sager kan der være tale om tusindvis af afregninger, og dermed er der tale om en massiv administrativ opgave for regionen at dokumentere fejlafregningen, som i nogle tilfælde jf. ovenfor kan være særdeles vanskelig at belyse.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Benjamin Haslund-Krog